

Секція С1 Економіка та міжнародні економічні відносини	
УДК 334.72:336.1:332.1	
Дата першого надходження статті до видання	2026-03-15
Дата прийняття статті до друку після рецензування	2026-04-15
Дата публікації/оприлюднення	2026-04-25

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ: ЗМІШАНЕ ФІНАНСУВАННЯ ТА ІНСТИТУЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Кропельницький Андрій Орестович

аспірант,

Карпатський національний університет імені Василя Стефаника

Електронна пошта: andriykrop@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2369-221X>

Щур Роман Іванович

доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансів,

Карпатський національний університет імені Василя Стефаника

Електронна пошта: roman.shchur@cnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9945-3939>

Анотація. У статті досліджено трансформацію публічно-приватного партнерства (ППП) в Україні в умовах воєнних викликів, структурної перебудови економіки та реалізації стратегії відновлення. Обґрунтовано необхідність переходу від традиційних моделей фінансування до змішаного фінансування (blended finance), що передбачає інтеграцію грантових ресурсів міжнародних партнерів, державного та муніципального фінансування, банківського кредитування і приватного капіталу. Проаналізовано інституційні зміни, пов'язані з реформою управління публічними інвестиціями (PIM), оновленням законодавства у сфері PPP та впровадженням цифрових інструментів, зокрема платформи DREAM.

Визначено ключові бар'єри розвитку PPP, серед яких недостатній рівень інституційної спроможності, дефіцит кваліфікованих кадрів, обмежений доступ до фінансових ресурсів, а також високі воєнно-політичні ризики. Особливу увагу приділено механізмам страхування ризиків та ролі міжнародних фінансових інституцій у забезпеченні інвестиційної привабливості проєктів.

Наукова новизна дослідження полягає у розробці інтегральної моделі змішаного фінансування проєктів PPP на регіональному рівні, яка забезпечує синергетичне поєднання джерел фінансування, зниження середньозваженої вартості капіталу та підвищення фінансової життєздатності інвестиційних проєктів. Запропоновано напрями формування регіональної інституційної інфраструктури підтримки PPP, включаючи створення регіональних офісів, розвиток експертного потенціалу та застосування стандартизованих підходів до підготовки проєктів.

Практичне значення результатів полягає у можливості їх використання органами державної влади, місцевого самоврядування та інституціями розвитку при формуванні інвестиційної політики, структуруванні проєктів PPP та реалізації стратегії відновлення регіонів.

Ключові слова: публічно-приватне партнерство, змішане фінансування, регіональний розвиток, інвестиційні проєкти, фінансова архітектура PPP, інституційне

забезпечення, страхування ризиків, бізнес-середовище, стратегія відновлення, сталий розвиток.

**TRANSFORMATION OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP IN UKRAINE:
A BLENDED FINANCE AND INSTITUTIONAL MECHANISMS FOR IMPLEMENTATION AT
THE REGIONAL LEVEL**

Andrii Kropelnytskyi

PhD student

Vasyl Stefanyk Carpathian National University

Email: andriykrop@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2369-221X>

Roman Shchur

Doctor of Economics, Professor,

Professor of the Department of Finance

Vasyl Stefanyk Carpathian National University

Email: roman.shchur@cnu.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9945-3939>

Abstract. The article examines the transformation of public-private partnership (PPP) in Ukraine under wartime challenges, structural economic changes, and the implementation of the recovery strategy. The study substantiates the need to shift from traditional financing models to a blended finance approach, which involves the integration of international donor grants, public and municipal funding, bank lending, and private capital. Institutional changes related to the reform of public investment management (PIM), the modernization of PPP legislation, and the implementation of digital tools, particularly the DREAM platform, are analyzed.

The key barriers to PPP development are identified, including insufficient institutional capacity, a shortage of qualified professionals, limited access to financial resources, and high war-related risks. Particular attention is paid to risk insurance mechanisms and the role of international financial institutions in enhancing the investment attractiveness of PPP projects.

The scientific novelty of the study lies in the development of an integrated blended finance model for PPP projects at the regional level. The proposed model ensures a synergistic combination of financial sources, reduces the weighted average cost of capital, and improves the financial viability of investment projects. The study also proposes directions for strengthening regional institutional support systems for PPP, including the establishment of regional PPP offices, capacity building, and the application of standardized project preparation approaches.

The practical significance of the research lies in the applicability of the results for public authorities, local governments, and development institutions in shaping investment policy, structuring PPP projects, and implementing regional recovery strategies.

Keywords: public-private partnership, blended finance, regional development, investment projects, PPP financial architecture, institutional support, risk insurance, business environment, recovery strategy, sustainable development.

Вступ

Актуальність проблеми. У сучасних умовах трансформації глобальної економіки та поглиблення інтеграційних процесів роль ефективних механізмів фінансування інвестиційних, інфраструктурних і соціально-економічних проєктів суттєво зростає. Особливої актуальності це питання набуває для України, яка в умовах повномасштабної

війни стикається з необхідністю масштабного відновлення економіки, модернізації інфраструктури та забезпечення сталого розвитку регіонів.

Публічно-приватне партнерство (ППП) у цьому контексті розглядається як один із ключових інструментів мобілізації фінансових ресурсів, підвищення ефективності використання державних коштів та залучення інноваційного потенціалу приватного сектору. Водночас сучасна практика реалізації проєктів PPP в Україні свідчить про наявність суттєвих інституційних, фінансових та організаційних обмежень, що стримують розвиток цього механізму.

Традиційні моделі фінансування PPP, засновані переважно на використанні бюджетних ресурсів або приватного капіталу, в умовах воєнної економіки виявляються недостатньо ефективними. Обмеженість державних фінансів, високий рівень ризиків та невизначеності, а також необхідність реалізації капіталомістких проєктів зумовлюють потребу у пошуку нових підходів до фінансової архітектури PPP.

У світовій практиці таким підходом стала концепція змішаного фінансування (blended finance), яка передбачає поєднання ресурсів держави, міжнародних донорів, фінансових інституцій та приватного бізнесу з метою зниження ризиків і підвищення інвестиційної привабливості проєктів. Водночас імплементація даної концепції в українських реаліях потребує глибокого наукового осмислення з урахуванням специфіки воєнного стану, інституційних трансформацій та регіональних особливостей розвитку.

Незважаючи на значну кількість наукових досліджень у сфері публічно-приватного партнерства, питання формування ефективної моделі змішаного фінансування PPP на регіональному рівні в умовах підвищених ризиків залишається недостатньо дослідженим. Особливо актуальним є визначення механізмів інтеграції різних джерел фінансування, оптимізації розподілу ризиків та забезпечення фінансової життєздатності проєктів.

Таким чином, виникає об'єктивна потреба у розробці нових теоретико-методичних підходів до трансформації фінансової архітектури PPP, що дозволять адаптувати цей інструмент до сучасних викликів та забезпечити його ефективне застосування у процесі відновлення економіки України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика розвитку публічно-приватного партнерства, інвестицій та регіонального розвитку активно досліджується у працях вітчизняних і зарубіжних науковців. Зокрема, у дослідженні L. Kostyrko та ін. [5] публічно-приватне партнерство розглядається як інструмент фінансової підтримки галузевих інвестиційних проєктів, акцентуючи увагу на механізмах фінансового забезпечення та звітності. Натомість Serparulo, Euseri та Giuriato [1] підкреслюють макрофінансові ризики використання PPP, зокрема ефект «фіскальної ілюзії», що може призводити до прихованого зростання державного боргу.

Інституційні аспекти розвитку PPP та їх роль у стратегії відновлення економіки України розкрито у роботах Grytsyshen та ін. [4], де обґрунтовано потенціал публічно-приватних колаборацій у контексті євроінтеграції. Подібні висновки доповнюються результатами метааналізу поствоєнного фінансування [16], який підкреслює необхідність формування узгодженого організаційно-економічного механізму взаємодії держави, бізнесу та міжнародних партнерів. Водночас Transparency International Ukraine [7] акцентує увагу на інституційних ризиках, зокрема недостатній прозорості процедур реалізації PPP.

Зарубіжні дослідження розглядають PPP насамперед крізь призму ефективності фінансової архітектури. Engel, Fischer та Galetovic [9] доводять, що інтеграція етапів будівництва та експлуатації в рамках єдиного контракту сприяє зниженню витрат у довгостроковій перспективі, попри вищу вартість приватного капіталу. У свою чергу, Nixon та ін. [2] критично оцінюють надмірні очікування щодо ролі приватного

фінансування у розвитку економіки, наголошуючи на необхідності більш реалістичного підходу до його залучення.

Окремий напрям досліджень пов'язаний із концепцією змішаного фінансування (blended finance). Матеріали Світового банку [8] визначають його як інструмент мобілізації приватного капіталу через механізми зниження ризиків, тоді як Mazzucato та Vieira de Sá [10] підкреслюють необхідність трансформації цього підходу у місійно-орієнтовану модель, що забезпечує баланс між суспільними інтересами та прибутковістю інвестицій. Практичні аспекти реалізації змішаного фінансування у контексті стратегії відновлення України також висвітлено у матеріалах Світового банку [18] та Європейської комісії [14].

Важливим аспектом сучасних досліджень є управління ризиками інвестиційних проєктів у складному бізнес-середовищі. Prizat [19] обґрунтовує ключову роль страхування як інструменту активізації інвестицій, тоді як Marsh McLennan [3] надає емпіричні дані щодо просторової диференціації воєнних ризиків. Крім того, Brown [11] акцентує увагу на ролі цифрових інструментів (зокрема DREAM) у підвищенні прозорості та ефективності управління публічними інвестиціями.

Таким чином, сучасний науковий дискурс демонструє еволюцію підходів до фінансування ППП - від традиційних моделей до інтегрованих фінансових рішень, орієнтованих на забезпечення сталого розвитку, активізацію інвестицій та реалізацію стратегії відновлення регіонів.

Виділення невирішеної частини проблеми. Незважаючи на значний науковий доробок у сфері публічно-приватного партнерства, інвестицій та регіонального розвитку, низка питань залишається недостатньо дослідженою. Зокрема, потребує подальшого наукового обґрунтування формування цілісного організаційно-економічного механізму реалізації ППП на регіональному рівні з урахуванням сучасних воєнно-економічних умов.

Недостатньо розкритими залишаються питання інтеграції інструментів змішаного фінансування у практику реалізації інвестиційних проєктів територіальних громад, а також забезпечення ефективної взаємодії держави, бізнесу та міжнародних партнерів. Особливої актуальності набуває проблема формування фінансових моделей, які дозволяють поєднати ресурси різних джерел із урахуванням ризиків та обмежень доступу до капіталу.

Крім того, у науковій літературі недостатньо уваги приділено питанням адаптації моделей ППП до умов відновлення економіки, розвитку бізнес-середовища та забезпечення сталого розвитку регіонів. Це зумовлює необхідність розробки нових підходів до фінансової архітектури ППП, орієнтованих на підтримку інвестиційної активності та реалізацію стратегії відновлення.

Мета дослідження полягає у розробці комплексної (інтегральної) моделі змішаного фінансування у проєктах публічно-приватного партнерства (ППП) на регіональному рівні, що базується на новітніх інституційних змінах в Україні, зокрема реформі управління публічними інвестиціями (РІМ). Основна увага приділяється механізмам залучення приватного капіталу в умовах значних військово-політичних ризиків, аналізу інституційних бар'єрів та формуванню практичних рекомендацій щодо реформування регіональних офісів ППП та імплементації моделі змішаного фінансування.

Наукова новизна дослідження. Наукова новизна полягає у розвитку теоретико-методичних підходів до фінансування проєктів публічно-приватного партнерства в умовах воєнної економіки.

Зокрема:

- вперше запропоновано концептуальну інтегральну модель змішаного фінансування проєктів ППП на регіональному рівні, яка базується на синергетичному поєднанні грантових, боргових, муніципальних та приватних фінансових ресурсів;
- удосконалено підхід до структурування фінансової архітектури ППП, що враховує воєнно-політичні ризики та необхідність їх страхування;
- набули подальшого розвитку положення щодо інституційного забезпечення ППП, зокрема ролі регіональних офісів підтримки та цифрових платформ для інвестицій.

Практичне значення. Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання органами державної влади та місцевого самоврядування при формуванні політики розвитку публічно-приватного партнерства та реалізації інвестиційних проєктів на регіональному рівні. Запропоновані підходи до застосування змішаного фінансування можуть бути використані при підготовці та структуруванні проєктів ППП, оптимізації розподілу ризиків між учасниками та підвищенні їх фінансової життєздатності. Результати дослідження доцільно застосовувати у діяльності агенцій регіонального розвитку, профільних міністерств, органів місцевого самоврядування, а також при розробці стратегій відновлення регіонів і формуванні інвестиційних портфелів. Крім того, окремі положення можуть бути використані у навчальному процесі закладів вищої освіти при викладанні дисциплін, пов'язаних з інвестиційною діяльністю, публічними фінансами та управлінням проєктами.

Методологія

Методи дослідження. Методологічною основою дослідження є системний підхід до аналізу фінансових механізмів публічно-приватного партнерства. Для досягнення поставленої мети використано сукупність загальнонаукових та спеціальних методів. Зокрема, метод структурно-функціонального аналізу застосовано для дослідження архітектури публічно-приватного партнерства та визначення взаємозв'язків між його елементами. Порівняльний аналіз використано для узагальнення міжнародного досвіду реалізації ППП та виявлення можливостей його адаптації до умов України. Метод економіко-логічного моделювання застосовано для побудови інтегральної моделі змішаного фінансування проєктів ППП. Інституційний підхід використано для оцінки впливу регуляторного середовища, реформ публічних інвестицій та розвитку інституційної спроможності на ефективність реалізації проєктів.

Джерела даних. Емпіричну базу дослідження становлять офіційні аналітичні та статистичні матеріали міжнародних організацій (Світовий банк, Європейська комісія, ЄБРР), нормативно-правові акти України у сфері публічно-приватного партнерства, а також результати наукових досліджень вітчизняних і зарубіжних авторів. Використано відкриті аналітичні звіти щодо фінансування проєктів ППП, функціонування механізмів змішаного фінансування, розвитку інвестиційних процесів та реалізації стратегій відновлення економіки. Інформаційною основою також слугували матеріали щодо впровадження системи управління публічними інвестиціями та цифрових платформ (зокрема DREAM), що забезпечують прозорість та ефективність реалізації інвестиційних проєктів на рівні територіальних громад.

Інструменти аналізу. Аналітичну обробку даних здійснено із застосуванням інструментів логічного узагальнення, порівняльного аналізу та графічної візуалізації. Для систематизації інформації та побудови концептуальної моделі використано можливості Microsoft Excel та Microsoft Word. Візуалізацію результатів дослідження (схеми, моделі фінансування) виконано із застосуванням інструментів структурно-логічного моделювання, що дозволило відобразити взаємозв'язки між джерелами фінансування, інституційними механізмами та результативними ефектами реалізації проєктів ППП.

Обмеження дослідження. Результати дослідження мають концептуальний характер і базуються на узагальненні існуючих теоретичних підходів та аналітичних матеріалів. Запропонована модель змішаного фінансування не враховує специфіку окремих галузевих проєктів та може потребувати адаптації залежно від умов реалізації інвестиційних проєктів на рівні конкретних територіальних громад. Крім того, обмеження пов'язані з високим рівнем невизначеності та ризиків у воєнний період, що впливають на доступ до фінансових ресурсів, розвиток бізнес-середовища та ефективність реалізації стратегії відновлення.

Результати

Глобальна трансформація національної економіки під впливом екзистенційної військової загрози у поєднанні з безпрецедентною невизначеністю, структурною трансформацією ринків капіталу та стрімкими технологічними зрушеннями, зумовлює необхідність переосмислення традиційних підходів до фінансування проєктів публічно-приватного партнерства (ППП). За оцінками комплексного звіту RDNA5, загальні потреби України у відбудові та реконструкції, у наслідок повномасштабного вторгнення, протягом наступного десятиліття становитимуть щонайменше 588 мільярдів доларів США, що майже у тричі перевищує прогнозований номінальний внутрішній валовий продукт країни на 2025 рік. Відповідно до опублікованого звіту, акумульовані прямі збитки фізичної інфраструктури на кінець 2025 року становлять понад 195 мільярдів доларів США. Найбільш постраждалими секторами економіки визначають транспортний, енергетичний та житловий [6]. Аналітичні дані підтверджують необхідність пошуку альтернативних джерел фінансових ресурсів, відмінних від традиційних державних інвестицій, для відновлення економіки України як на державному, так і на регіональному рівні.

У сучасному академічному дискурсі концепція PPP зазнає суттєвої концептуальної еволюції. Замість класичних моделей, де держава виступала замовником інфраструктури, а приватний сектор її будував та експлуатував за фіксовану плату, на перший план виходить парадигма змішаного фінансування. Цей підхід передбачає стратегічне та синергетичне поєднання безповоротних донорських грантів, пільгових кредитів від міжнародних фінансових інституцій, комерційних банківських позик та державних чи місцевих фінансових ресурсів для мобілізації приватного капіталу в ті сектори, які історично вважалися занадто ризиковими або комерційно непривабливими.

Водночас академічні дослідження звертають увагу на надмірне використання інструментів PPP виключно як засобу уникнення бюджетних обмежень. Науковці наголошують на феномені «фіскальної ілюзії», коли уряди використовують угоди PPP з метою уникнення надмірного державного запозичення в короткостроковій перспективі, завдяки веденню позабалансового обліку проєктів PPP. Позабалансовий облік створює хибне уявлення про низьку вартість залучених приватних фінансових ресурсів, тоді як у довгостроковій перспективі проєкт все одно має бути оплачений за рахунок майбутніх податкових надходжень у випадку використання моделі плати за доступність та високих тарифів для кінцевих споживачів. Якщо довгострокові зобов'язання за контрактами PPP адекватно не відображаються на державному або місцевому балансі, це створює приховані загрози для макроекономічної стабільності, що особливо небезпечно для країн з перехідною економікою [1].

Продовжуючи вищезазначений академічний дискурс, група науковців Engel, E., Fischer, R. та Galetovic, A. у своєму дослідженні [9] обґрунтовують, що справжня цінність PPP, знаходиться у площині економічної ефективності, яку можна досягти шляхом об'єднання етапів інвестування у єдиному контракті. Оскільки компанія, що створює об'єкт, має потужний економічний стимул інвестувати у вищу якість на етапі будівництва, щоб мінімізувати експлуатаційні витрати в майбутньому. При цьому

дослідники зазначають, що вартість приватного капіталу у межах такого проєкту може бути вищою за традиційні державні інвестиції, проте це виправдана плата за інновації та зниження витрат протягом життєвого циклу проєкту [9].

Міжнародна фінансова корпорація (IFC), що є частиною Групи Світового Банку, при розгляді інвестицій змішаного фінансування у проєкті, керується уставленими принципами розширеного змішаного фінансування інституцій фінансового розвитку (DFI) (рис. 1). Зазначені принципи виконують функцію інституційного запобіжника проти нерационального використання ресурсів публічних інституцій, забезпечуючи підвищення їх цільової ефективності та результативності. Водночас вони передбачають, що державне чи донорське втручання у ринкові процеси має обмежений у часі характер і здійснюється виключно на перехідному етапі. Такий підхід спрямований на поступове формування зрілого ринкового середовища зі знизеним рівнем ризику, що здатне самостійно залучати приватні інвестиції.

Рисунок 1. П'ять принципів розширеного змішаного фінансування DFI

Джерело: Створено автором на основі джерела [8]

Концепція змішаного фінансування набула популярності протягом останнього десятиліття. Цей підхід передбачає, що обмежені обсяги фінансової допомоги розвитку міжнародних організацій, можуть бути використані як каталізатор для мобілізації асиметрично значущого інституційного та приватного капіталу шляхом дерезикування. Однак ретельний академічний аналіз наслідків реалізації цієї політики виявив суттєві фундаментальні та практичні недоліки.

Фундаментальну критику сучасних підходів до змішаного фінансування представила група авторів, зокрема Mazzucato M. [10]. У своєму дослідженні автори розбирають основоположні припущення, на яких базується підхід до змішаного фінансування, та пропонують перехід до місійно-орієнтованого алгоритму. Цей підхід має засновуватися на поєднанні принципів: спрямованості (змішане фінансування повинно не просто закрити потребу у недостатньому фінансуванні, а стати інструментом активного спрямування капіталу), справедливості (держава не повинна стати здобувачем збитків, а приватний партнер лише набувачем зростання), портфельного підходу (перехресне поєднання комерційно успішних проєктів з соціально значущими у межах єдиної стратегії), прозорості (посилення суспільного контролю). Дотримання даних принципів покликане перетворити змішане фінансування з інструмента односторонньої передачі фінансових ресурсів від платників

податків до приватного інвестора, на інструмент вирівнювання винагород відповідно до прийнятих ризиків [10].

Враховуючи обґрунтовану критику ряду дослідників щодо підміни понять і небезпеки субсидування прибуткового бізнесу за рахунок платників податків, Україна має запобігти неефективному використанню ресурсів міжнародних фондів. Можливим рішенням є впровадження додаткових критеріїв відбору таких проєктів, що передбачає доведення математично нежиттєздатності проєкту без залучення грантових ресурсів та додаткової суспільної користі від його реалізації. На наші переконання, пільгові кошти та суверенні гарантії не повинні спрямовуватися у сектори, які можуть генерувати достатній комерційний прибуток самостійно. Наприклад у ІТ сектор чи відновлювальної енергетики.

Фундаментальною передумовою, для можливої імплементації змішаної моделі фінансування у проєктах ППП в Україні, став ґрунтовний перегляд інвестиційного законодавства. Попереднє інституційне поле, що піддавалося об'єктивній критиці експертного та академічного середовища, містило низку критичних анахронізмів, які фактично блокували участь системного банківського капіталу та іноземних інституційних інвесторів у регіональних проєктах. Розуміючи необхідність післявоєнної відбудови та враховуючи міжнародний досвід, 31 жовтня 2025р. вступив у дію новий закон «Про публічно-приватне партнерство» [17], що докорінно оновив правила гри на ринку інфраструктурних інвестицій та синхронізував галузеве законодавство.

Головною концептуальною зміною нового закону про ППП стала офіційна легалізація змішаної моделі фінансування. Нове законодавче регулювання передбачає укладення лише двох видів договорів - концесійних угод та договорів ППП. У такий спосіб запроваджується змішана договірна форма, яка забезпечує можливість інтеграції елементів різних контрактних моделей у межах реалізації єдиного проєкту. Законодавство відтепер безпосередньо дозволяє створювати складні фінансові структури, які поєднують кошти державних та місцевих бюджетів, безповоротні донорські гранти, внески міжнародних організацій та приватний комерційний капітал в рамках єдиної угоди. Зазначений підхід формує більш сприятливу для інвесторів модель розподілу ризиків, за якої публічний сектор наділяється повноваженнями щодо надання державних гарантій і грантової підтримки, тоді як приватний партнер зберігає контроль над операційними ризиками та потенціал отримання прибутку.

Важливою інституційною новацією є імплементація категорії «донор» у ППП законодавство, що передбачає інтеграцію ресурсів міжнародних партнерів у фінансову архітектуру проєктів. Економічним наслідком даного рішення має стати зниження середньозваженої вартості капіталу (WACC) за рахунок залучення безповоротних коштів. Така модель мінімізує потребу в приватному фінансуванні, оптимізує параметри дохідності та сприяє формуванню більш збалансованого тарифного навантаження або зменшенню фіскального тиску на бюджет. У підсумку підвищується соціально-економічна ефективність проєктів і розширюються можливості інвестування у капіталомісткі галузі.

Незважаючи на позитивну динаміку трансформації інституційного середовища в Україні, сучасний стан ППП продовжує характеризуватися наявністю низки глибоких системних обмежень, які потребують нагального наукового осмислення та практичного вирішення. Сучасні дослідники та аналітики міжнародних інституцій виділяють наступні ключові обмеження:

- Недостатня гармонізація національного нормативно-правового поля з релевантними директивами Європейського Союзу, що ускладнює синхронізацію процедур для міжнародних інвесторів [4; 16];

- Низький рівень інституційної координації між урядом та органами місцевої влади, що призводить до дублювання функцій або виникнення управлінського вакууму [4; 5];
- Низька процедурна регламентованість діяльності тендерних комісій, яка може призводити до лобіювання, непрозорого та суб'єктивного прийняття рішень щодо учасників ППП [7];
- Гострий дефіцит висококваліфікованих кадрів у сфері структурування складних фінансових угод та управління ризиками безпосередньо на місцях [16];
- Скасування можливості ініціації угоди з боку приватного партнера, що створює бар'єр залучення технологічних інноваційних рішень та звужує доступ публічного партнера до релевантних ринкових сигналів;
- Високі корупційні ризики, що критично знижують довіру міжнародних партнерів.

Реформа системи управління публічними інвестиціями в Україні, ініційоване урядом у контексті вимог до євроінтеграції, передбачає відхід від сегментованої моделі розподілу фінансових ресурсів, яка характеризувалася їх розпорошенням між великою кількістю дрібних і нескоординованих проєктів. Натомість запроваджується стратегічно орієнтований підхід, заснований на формуванні Єдиного портфеля публічних інвестиційних проєктів, що забезпечує централізовану пріоритизацію, узгодженість із національними цілями розвитку та підвищення ефективності використання бюджетних ресурсів. Методологічним підґрунтям для відбору та оцінювання інвестиційних ініціатив слугує адаптована до національного контексту британська модель «п'яти кейсів» (Five-Case Model) (рис. 2).

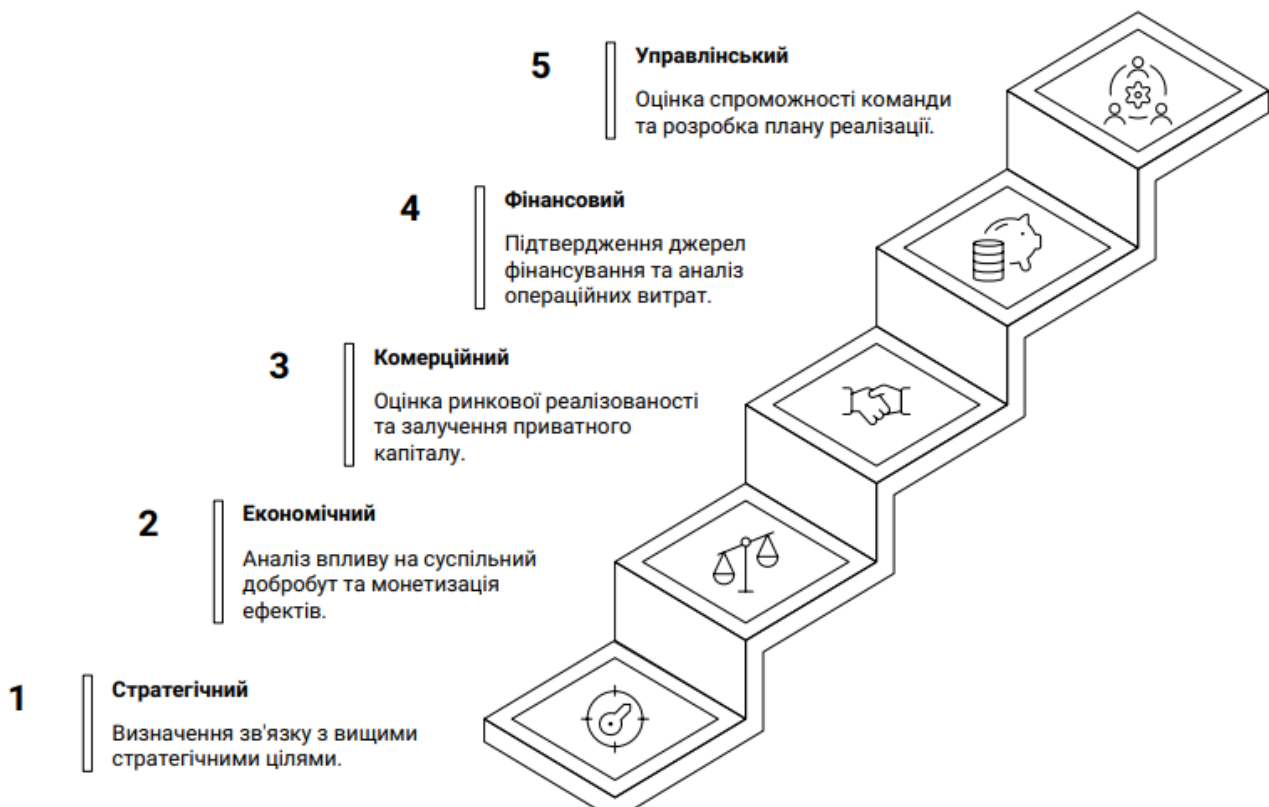

Рисунок 2. Оцінка проєктів за моделлю п'яти кейсів

Джерело: Синтезовано та адаптовано автором на основі джерел [12;13]

Для забезпечення необхідної прозорості реформа передбачає розбудову інтегрованої ІТ-екосистеми, що реалізована у вигляді цифрового простору DREAM.

Архітектура платформи являє собою систему в системі та інтегрує дані з дев'яти ключових державних реєстрів. Визначальна функція цифрової платформи DREAM полягає у мінімізації інформаційної асиметрії між ініціаторами проєктів, органами державної та місцевої влади, приватними інвесторами й міжнародними фінансовими інституціями. Її використання забезпечує істотне скорочення фінансових і часових витрат потенційних інвесторів, пов'язаних із перевіркою та верифікацією даних [11].

Розширення механізму PPP в Україні нерозривно пов'язано з масштабуванням доступних фінансових інструментів. В умовах військових дій та дефіциту бюджету, основна фінансова маса якого спрямовується на сектор безпеки та оборони, важливого значення набуває залучення змішаного фінансування шляхом поєднання грантових коштів міжнародних партнерів та приватного капіталу.

Ключовим і найбільш визначальним компонентом сучасної системи макрорегіонального фінансування є програма Європейського Союзу Ukraine Facility. Цей фінансовий інструмент, що набув чинності 1 березня 2024 року, розрахований на реалізацію протягом 2024–2027 років і передбачає загальний гарантований ресурс у розмірі 50 млрд євро. Його фінансова структура базується на поєднанні двох основних складових: 33 млрд євро у формі пільгового довгострокового кредитування, яке забезпечується шляхом залучення коштів Європейським Союзом на міжнародних фінансових ринках через емісію облігацій, а також 17 млрд євро у вигляді безповоротної грантової підтримки, що надається через спеціально створений інструмент Ukraine Reserve.

Програма складається з трьох взаємопов'язаних компонентів, серед яких найбільш значущий для розвитку публічно-приватного партнерства є другий компонент - Інвестиційна база для України (Ukraine Investment Framework, Pillar II). Плановий бюджет даного компоненту становить 9,5 мільярдів євро та розроблений пріоритетно для залучення і мобілізації інвестицій у відбудову України. ЄС бере на себе зобов'язання покривати ризики за операціями, що підтримують суверенні, субсуверенні, комерційні та некомерційні організації [14].

Фінансування капіталомістких проєктів на регіональному рівні часто потребує залучення публічного партнера, першочергово для покриття розриву фінансової життєздатності проєкту. Проте, власних податкових надходжень місцевих бюджетів для цього вкрай недостатньо. Класичним світовим інструментом залучення довгострокового ресурсу є муніципальні облігації. Однак в Україні цей механізм досі залишається незатребуваним.

Дієвим способом розблокування випуску муніципальних інфраструктурних облігацій та залучення фінансових ресурсів інституційних інвесторів є застосування інструментів підвищення кредитної якості. Лідером у впровадженні таких механізмів в Україні є Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР). Прикладом структурування місцевого запозичення із залученням донорських гарантій є комплексна фінансова підтримка міста Львова. Ключовою фінансовою інновацією даної угоди стало надання гарантії покриття перших збитків у розмірі 25% [20]. Суть інновації для України полягає у тому, що донор погоджується абсорбувати 25% збитків у разі дефолту позичальника та робить решту боргу високоякісним активом, прийнятним для консервативних інвесторів та комерційних банків. Аналогічним чином, даний механізм можна застосовувати при емісії муніципальних цінних паперів, підвищуючи їх кредитний рейтинг, знижуючи купонну ставку до рівня, який здатний обслуговувати місцевий бюджет. У подальшому, залучені таким чином кошти, можуть формувати публічну фінансову частку у проєкті PPP.

Триваюча збройна агресія проти України виступає системоутворюючим обмеженням для активізації приватних інвестицій, особливо у проєкти з довгим життєвим циклом. Високий рівень безпекової невизначеності суттєво підвищує ризик

таких активів, що, у свою чергу, обумовлює зростання вартості капіталу та звужує доступ до довгострокового фінансування. За відсутності ефективних механізмів страхування воєнно-політичних ризиків та належних гарантій захисту інвестицій, вкладення у такі об'єкти фактично стають економічно невиправданими.

Суттєвим концептуальним зрушенням у підходах до оцінювання ризиків стала відмова від трактування військових загроз в Україні як просторово однорідного явища. Так, відповідно до даних аналітичної платформи Ukrainian War Risk Data Platform, станом на жовтень 2023 року у 66% громад не було жодних інцидентів, пов'язаних з війною, а у 9% громад були зафіксовані одиничні інциденти [3]. Ці дані створюють обґрунтовану основу для суттєвого зниження страхових премій інвестиційних проєктів ППП, що просторово зосереджені у віддалених тилкових регіонах.

На початку повномасштабного вторгнення приватні страховики фактично покинули ринок України, або фінансові інструменти, що ними пропонувалися, не могли покрити актуальні військові ризики. Таким чином, приватний бізнес залишився віч-на-віч із загрозою катастрофічних збитків. Провідну роль у стабілізації страхового ринку та можливості відновлення інвестицій для відбудови відіграла робота міжнародних фінансових інституцій. Важливо відзначити діяльність багатостороннього агентства з гарантування інвестицій (MIGA), що є частиною Світового Банку. У межах поточної фази стратегії агентство фокусується на підтримці торговельного фінансування та стабільності банківського сектору. Діяльність MIGA в Україні характеризується високим мультиплікативним ефектом: кожен долар донорського фінансування дозволяє випустити гарантії на суму \$4,4. Станом на кінець 2025 року агентство видало гарантії на понад \$454 млн, що допомогло залучити \$324 млн приватного капіталу та підтримати близько 35 тисяч підприємств [18].

Сучасна архітектура ринку страхування воєнно-політичних ризиків базується на синергії трьох елементів: міжнародних фінансових інституцій (DFC, MIGA, ЄБРР), державних інструментів та приватного сектору. Ця взаємодія дозволила частково відновити довіру інвесторів та забезпечити покриття для найбільш критичних секторів: морської логістики, агропромислового комплексу, зокрема «зернового коридору» та малого бізнесу [19].

Як уже було зазначено, згідно з проведеною законодавчою реформою ППП ініціювання проєктів ППП повністю передано публічному партнеру. Це рішення з однієї сторони ліквідує можливість політичного лобізму та корупційних ризиків, а з іншої — створює критичний запит на внутрішню державну експертизу, генерацію потоку якісних проєктів, чого наразі бракує. Трансформація Агенції ППП у повноцінний урядовий Фонд підготовки проєктів за фінансової та методологічної підтримки проєкту Світового банку PREPARE Ukraine є одним із життєздатних механізмів подолання цього розриву. Проте на практиці більшість громад стикається з браком досвіду у структуруванні складних контрактів. Яскравим прикладом є підготовка першого пілотного проєкту реконструкції Інститут серця Міністерства охорони здоров'я у грудні 2025 року, що вимагало залучення міжнародних консультантів через неможливість внутрішньої команди самостійно провести якісне техніко-економічне обґрунтування (ТЕО) за моделлю «Five Case Model» [15]. Цей приклад акцентує увагу на двох критичних бар'єрах: недостатності досвіду та компетенції для якісної підготовки складних проєктів відповідно до міжнародних стандартів та високій вартості підготовчого етапу, що потребує залучення грантової допомоги міжнародних партнерів.

Враховуючи вищезазначене, можна простежити асиметрію між темпами впровадження реформ на державному рівні і реальними управлінськими та аналітичними можливостями на місцях, що знижує ефективність їх імплементації. Глибинна сутність проблеми полягає у недостатньому рівні інституційної спроможності

на рівні громад щодо підготовки якісних ТЕО, розроблення фінансових моделей та структурування інвестиційних проєктів відповідно до вимог потенційних інвесторів.

Для подолання зазначеного бар'єру, на наш погляд, доцільним є формування регіональної інституційної інфраструктури підтримки публічно-приватного партнерства, зокрема шляхом створення регіональних офісів підтримки ППП на базі агенцій регіонального розвитку. Важливим при цьому є залучення фахівців, що володіють необхідними знаннями та здатні спілкуватися з потенційними інвесторами «спільною мовою». З огляду на широку мережу закладів вищої освіти та функціонуючих при них науково-дослідних центрів, обґрунтованим є налагодження системної співпраці та їх залучення до підготовки й реалізації проєктів публічно-приватного партнерства, першочергово як джерела експертно-аналітичної підтримки та інноваційних рішень.

Функціонал регіональних офісів ППП має включати методичний супровід громад, стандартизацію підходів до підготовки проєктної документації, а також забезпечення трансферу знань. Важливим елементом є забезпечення системного навчання для проєктних менеджерів органів місцевої влади із застосуванням міжнародно визнаних підходів, зокрема методології «Five-Case Model», що дозволяє підвищити якість відбору, обґрунтування та реалізації інвестиційних ініціатив.

Спираючись на проведений аналіз сучасного інституційного середовище ППП, еволюцію механізмів страхування воєнно-політичних ризиків, реформу управління публічними інвестиціями та пов'язано з нею запуск цифрових інструментів таких як DREAM, вважаємо за доцільне запропонувати концептуальну інтегральну модель фінансування проєктів ППП на регіональному рівні. Дана модель докорінно долає історично сформовану ізольованість місцевих бюджетів і формує вагомий синергетичний ефект завдяки стратегічному поєднанні безповоротних грантових ресурсів, боргових інструментів інституційного характеру та приватного капіталу в межах єдиного, безперервного життєвого циклу інвестиційного проєкту. Математично її можна виразити наступним чином:

$$I_{total} = E_{private} + D_{bank} + B_{muni} + G_{donor}$$

I_{total} - це загальний обсяг масштабного регіонального проєкту, що формується на основі поєднання взаємозалежних фінансових джерел, що мають унікальні профілі ризику, вартості та прибутковості.

$E_{private}$ - прямі фінансові інвестиції приватного партнера, ризик втрати яких, знижується завдяки міжнародним та державним механізмам страхування.

D_{bank} - кредитне банківське фінансування, що залучається проєктною компанією.

B_{muni} - фінансовий ресурс, залучений місцевою владою, зокрема через емісію цільових муніципальних інфраструктурних облігацій.

G_{donor} - грантові кошти або прямі субвенції з державного чи місцевого бюджету, покликані для покриття розриву у фінансовій життєздатності проєкту.

Запропонована модель має такі ключові характеристики:

- багатокomпонентність фінансових джерел;
- зниження середньозваженої вартості капіталу (WACC);
- перерозподіл ризиків між учасниками;
- підвищення інвестиційної привабливості проєктів;
- забезпечення фінансової життєздатності соціально значущих проєктів.

На відміну від класичних моделей ППП, запропонований підхід дозволяє інтегрувати грантові ресурси у фінансову структуру проєкту, що є критично важливим в умовах воєнної економіки.

З метою узагальнення фінансової архітектури сучасних проєктів ППП автором запропоновано інтегральну модель змішаного фінансування (рис. 3), яка відображає взаємодію ключових джерел фінансових ресурсів та їх синергетичний ефект.

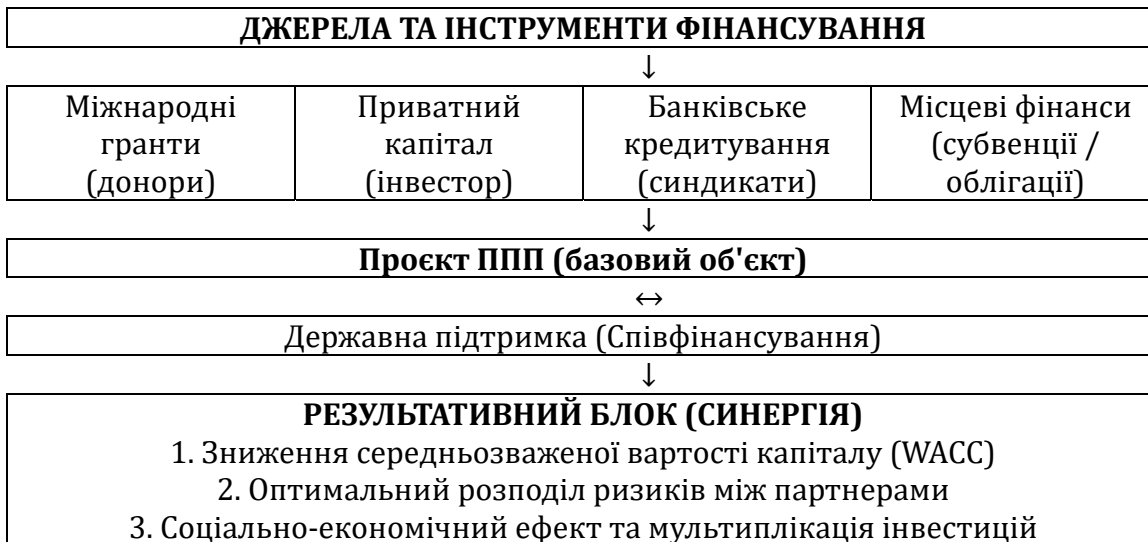

Рисунок 3. Інтегральна модель змішаного фінансування проєктів PPP
Джерело: розроблено автором

Організаційна синергія змішаного фінансування, математично формалізована у запропонованій моделі, здатна перетворити ініціативи локальних громад у реальні, життєздатні інвестиційні проєкти. Імплементация цієї моделі покликана забезпечити перехід від критичної залежності від допомоги міжнародних партнерів до траєкторії сталого зростання, драйвером якої повинен стати інтегрований приватний капітал.

Вважаємо за необхідне окремо відзначити проблематику у домінуванні малих проєктів на місцевому рівні, які не досягають порогових значень інвестиційної привабливості для великих інституційних інвесторів та міжнародних фінансових організацій. Це обмежує можливості залучення довгострокового капіталу, підвищує його вартість та знижує ефективність трансакцій через високі відносні витрати на підготовку та супровід угод.

Оптимальним шляхом подолання цієї проблеми, з нашої точки зору, є застосування підходу кластеризації проєктів, що передбачає об'єднання однотипних або функціонально взаємопов'язаних об'єктів у єдиний інвестиційний портфель. Такий підхід дозволяє досягти ефекту масштабу, підвищити інвестиційну привабливість, знизити трансакційні витрати та стандартизувати умови реалізації. Прикладом такого проєкту може бути реконструкція 10 навчальних закладів у межах певної території, замість одного. Додатково доцільним є використання механізму типових контрактів з метою спрощення та уніфікації процесів на місцях.

Обговорення

Інтерпретація результатів. Отримані результати свідчать, що трансформація публічно-приватного партнерства в Україні обумовлена поєднанням кількох ключових факторів: обмеженістю бюджетних ресурсів, високим рівнем воєнно-політичних ризиків та необхідністю реалізації масштабних інвестиційних проєктів у межах стратегії відновлення. Саме ці умови зумовлюють перехід від традиційних моделей фінансування до використання механізмів змішаного фінансування.

Встановлено, що ефективність запропонованої моделі пояснюється дією механізму фінансової синергії, за якого поєднання грантових ресурсів, боргового фінансування та приватного капіталу дозволяє знизити середньозважену вартість капіталу (WACC) і компенсувати високий рівень ризиків. Водночас ключовою передумовою реалізації такої моделі є наявність інституційної спроможності на рівні

територіальних громад, що забезпечує якісну підготовку інвестиційних проєктів та ефективну взаємодію між державою, бізнесом і міжнародними партнерами.

Отримані результати також підтверджують, що розвиток бізнес-середовища та доступ до інструментів страхування ризиків є визначальними чинниками активізації інвестицій у проєкти ППП, особливо у регіонах із нижчим рівнем безпекових загроз.

Порівняння з іншими дослідженнями. Отримані результати узгоджуються з висновками Kostyrko L. та ін. [5] щодо ролі публічно-приватного партнерства як інструменту фінансової підтримки інвестиційних проєктів, а також із підходом Engel E., Fischer R. та Galetovic A. [9], які обґрунтовують доцільність інтеграції інвестиційних та операційних фаз проєкту для підвищення ефективності.

Водночас результати дослідження підтверджують застереження Cerragulo A. та ін. [1] щодо ризиків «фіскальної ілюзії», що виникають при неефективному використанні механізмів ППП, а також частково співпадають із критикою Nixon N. та ін. [2] щодо переоцінки ролі приватного капіталу у фінансуванні розвитку.

Отримані результати також узгоджуються з підходами Світового банку [8] щодо використання змішаного фінансування як інструменту мобілізації інвестицій через механізми де-ризикування, однак розширюють їх, враховуючи специфіку воєнної економіки та обмеженого бізнес-середовища в Україні. На відміну від підходу Mazzucato M. [10], який акцентує увагу на місійно-орієнтованому фінансуванні, у даному дослідженні основний акцент зроблено на фінансовій життєздатності проєктів та інституційних механізмах їх реалізації.

Зазначені відмінності можуть пояснюватися різницею в економічних умовах, рівні ризиків та ступені інституційної зрілості досліджуваних країн.

Наукова новизна. Наукова новизна дослідження полягає у розвитку теоретико-методичних підходів до фінансування публічно-приватного партнерства в умовах воєнної економіки та трансформації інвестиційної політики.

Зокрема: вперше запропоновано інтегральну модель змішаного фінансування проєктів ППП на регіональному рівні, яка базується на синергетичному поєднанні грантових, боргових, муніципальних та приватних фінансових ресурсів і дозволяє знизити вартість капіталу та підвищити фінансову життєздатність інвестиційних проєктів; удосконалено підхід до формування фінансової архітектури ППП шляхом інтеграції механізмів страхування воєнно-політичних ризиків, що забезпечує підвищення інвестиційної привабливості проєктів у нестабільному бізнес-середовищі; набуло подальшого розвитку положення щодо інституційного забезпечення ППП, зокрема обґрунтовано необхідність створення регіональних офісів підтримки, розвитку експертного потенціалу та використання цифрових інструментів управління інвестиційними проєктами.

Практичне значення. Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання органами державної влади, місцевого самоврядування, агенціями регіонального розвитку та потенційними інвесторами при формуванні інвестиційної політики та реалізації проєктів публічно-приватного партнерства.

Запропонована модель змішаного фінансування може бути використана для структурування інвестиційних проєктів територіальних громад, зокрема при підготовці техніко-економічних обґрунтувань, визначенні оптимальної структури фінансування та розподілу ризиків між учасниками. Її застосування дозволяє знизити вартість залучення капіталу, підвищити фінансову життєздатність проєктів та забезпечити їх відповідність вимогам міжнародних фінансових інституцій.

Практичне впровадження запропонованих підходів може сприяти активізації інвестиційної діяльності, покращенню бізнес-середовища та підвищенню ефективності реалізації стратегії відновлення регіонів. Зокрема, використання механізмів

кластеризації проектів та стандартних фінансових рішень дозволяє підвищити інвестиційну привабливість проектів та знизити трансакційні витрати їх реалізації.

Висновки

Встановлено, що трансформація публічно-приватного партнерства в Україні зумовлена необхідністю адаптації фінансових механізмів до умов воєнної економіки, що передбачає поєднання публічних, приватних та міжнародних ресурсів у процесі реалізації інвестиційних проектів на регіональному рівні. Доведено, що ефективність функціонування ППП визначається синергією інституційної спроможності підготовки якісних проектів, наявності інструментів страхування воєнно-політичних ризиків та застосування механізмів змішаного фінансування.

Обґрунтовано, що проведені інституційні реформи у сфері управління публічними інвестиціями формують необхідний нормативно-правовий базис для розвитку ППП, однак їх результативність залежить від рівня інституційної спроможності та здатності ефективного управління фінансовими ризиками в умовах невизначеності. Визначено, що впровадження цифрових інструментів, зокрема платформи DREAM, сприяє підвищенню прозорості та ефективності реалізації інвестиційних проектів, проте не є достатнім чинником для повної нейтралізації інституційних ризиків без належного управлінського та регуляторного супроводу.

Ключовим результатом дослідження є розробка інтегральної моделі змішаного фінансування проектів публічно-приватного партнерства, яка забезпечує зниження вартості капіталу, підвищення фінансової життєздатності проектів та активізацію залучення приватного капіталу у складних умовах функціонування бізнес-середовища. Практичне застосування запропонованої моделі є доцільним для органів місцевого самоврядування та регіональних інституцій розвитку при підготовці інвестиційних проектів територіальних громад у межах реалізації стратегії відновлення.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з емпіричною верифікацією запропонованої моделі на основі реальних кейсів реалізації проектів публічно-приватного партнерства в Україні, а також з оцінюванням ефективності різних комбінацій фінансових інструментів з урахуванням галузевої специфіки та рівня інституційного розвитку регіонів.

Список використаних джерел

1. Cepparulo, A., Eusepi, G., & Giuriato, L. (2023). Public finance, fiscal rules and public-private partnerships: Lessons for post-COVID-19 investment plans. *Comparative Economic Studies*. <https://doi.org/10.1057/s41294-023-00213-x> (дата звернення: 28 березня 2026)
2. Nixon, N., Surie, M. D., & K. C., O. (2025, October 20). Beyond aid part 3: Rethinking the role of private finance from trillions to realism. *Devpolicy Blog*. <https://devpolicy.org/beyond-aid-part-3-rethinking-the-role-of-private-finance-from-trillions-to-realism-20251020/> (дата звернення: 28 березня 2026)
3. Marsh McLennan. Ukraine activates Marsh McLennan-supported war risk data platform; analysis confirms progress in protecting Ukrainian communities and people [Електронний ресурс]. – 2023. – Режим доступу: <https://www.corporate.marsh.com/news-events/2023/october/ukraine-activates-marsh-mcLennan-supported-war-risk-data-platform.html> (дата звернення: 28 березня 2026)
4. Grytsyshen, D., Rachynskyi, A., Sergiienko, L., Grynchuk, N., & Dmytrenko, I. (2025). The potential of public-private collaborations in the European Union: Practices for Ukraine's post-war reconstruction. *Notas Económicas*, (60), 75–91. https://doi.org/10.14195/2183-203X_60_5 (дата звернення: 28 березня 2026)
5. Kostyrko, L., Kostyrko, R., Zaitseva, L., Solomatina, T., & Lubenchenko, O. (2024). Public-private partnership as a tool for financial support of the energy sector in Ukraine:

- Analysis, mechanism, financial reporting. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, 2(55), 180–198. <https://doi.org/10.55643/fcapter.2.55.2024.4285> (дата звернення: 28 березня 2026)
6. World Bank. (2026, February 23). Updated Ukraine recovery and reconstruction needs assessment released. <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2026/02/23/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released> (дата звернення: 28 березня 2026)
 7. Transparency International Ukraine. (2025, September 11). Will Public–Private Partnership in Ukraine Gain New Life? Retrieved from <https://ti-ukraine.org/en/news/will-public-private-partnership-in-ukraine-gain-new-life/> (дата звернення: 28 березня 2026)
 8. World Bank Group. (n.d.). Blended finance. Public-Private Partnership Legal Resource Center. Отримано 19 березня 2026, з <https://ppp.worldbank.org/blended-finance> (дата звернення: 28 березня 2026)
 9. Engel, E., Fischer, R., & Galetovic, A. (2014). Finance and public-private partnerships (Working Paper No. 496). Stanford University, Stanford Center for International Development. https://kingcenter.stanford.edu/sites/g/files/sbiybj16611/files/media/file/496wp_0.pdf (дата звернення: 28 березня 2026)
 10. Mazzucato, M., & Vieira de Sá, R. (2025). Mind the mission, not the gap: Rethinking blended finance for public purpose (IIPP Policy Brief No. 34). UCL Institute for Innovation and Public Purpose. [https://www.ucl.ac.uk/bartlett/sites/bartlett/files/2025-12/Mind the Mission Not the Gap.pdf](https://www.ucl.ac.uk/bartlett/sites/bartlett/files/2025-12/Mind%20the%20Mission%20Not%20the%20Gap.pdf) (дата звернення: 28 березня 2026)
 11. Brown, S. (2025, July 10). DREAM: While fighting for its future, Ukraine invented a better way to make investments that benefit people and the planet. Open Contracting Partnership. <https://www.open-contracting.org/2025/07/10/dream-while-fighting-for-its-future-ukraine-invented-a-better-way-to-make-investments-that-benefit-people-and-the-planet/> (дата звернення: 28 березня 2026)
 12. Постанова Кабінету Міністрів України № 527 від 28 жовтня 2024 р. «Порядок підготовки публічних інвестиційних проєктів». (2024). Офіційний вебпортал Кабінету Міністрів України. <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/uploads/public/681/dee/71d/681dee71de4b1630413851.pdf> (дата звернення: 28 березня 2026)
 13. Flanagan, J., & Sanchez, S. (2025, December 9). The Five Case Model: A global standard for smarter public investment. APMG International. <https://apmg-international.com/article/five-case-model-global-standard-smarter-public-investment> (дата звернення: 28 березня 2026)
 14. European Commission. (n.d.). Ukraine Facility. https://enlargement.ec.europa.eu/funding-technical-assistance/ukraine-facility_en (дата звернення: 28 березня 2026)
 15. InfraPPP. (2024, May 31). Ukraine’s PPP Agency calls for consulting firms to prepare first pilot hospital reconstruction project. <https://www.infrappworld.com/news/ukraines-ppp-agency-calls-for-consulting-firms-to-prepare-first-pilot-hospital-reconstruction-project> (дата звернення: 28 березня 2026)
 16. Aleksin, G., Romanyshyn, V., Dyba, O., Katunina, O., & Stashchuk, D. (2025). Meta-analysis of postwar recovery financing in Ukraine: Key public documents overview. *Economics of Development*, 24(3), 35–44. [https://ecdev.com.ua/web/uploads/pdf/Economics%20of%20Development 2025 Vol.%2024 No%20 3-35-44.pdf](https://ecdev.com.ua/web/uploads/pdf/Economics%20of%20Development%202025%20Vol.%2024%20No%203-35-44.pdf) (дата звернення: 28 березня 2026)
 17. Верховна Рада України. (2025). Про публічно-приватне партнерство: Закон України від 19 червня 2025 року № 4510-IX. (дата звернення: 28 березня 2026)
 18. World Bank. (2025, October 10). World Bank Group donor financing

- mechanisms for supporting Ukraine.
<https://www.worldbank.org/en/country/ukraine/brief/world-bank-group-donor-financing-mechanisms-for-supporting-ukraine> (дата звернення: 28 березня 2026)
19. Prizat, J.-B. (2024, May 14). Insurance: A critical enabler for investing in Ukraine. Center for Strategic and International Studies. <https://www.csis.org/analysis/insurance-critical-enabler-investing-ukraine> (дата звернення: 28 березня 2026)
20. European Bank for Reconstruction and Development. (2025, March 18). EBRD and EU support Ukrainian city of Lviv. <https://www.ebrd.com/home/news-and-events/news/2025/ebrd-and-eu-support-ukrainian-city-of-lviv.html> (дата звернення: 28 березня 2026)

References

1. Cepparulo, A., Eusepi, G., & Giuriato, L. (2023). Public finance, fiscal rules and public-private partnerships: Lessons for post-COVID-19 investment plans. *Comparative Economic Studies*. <https://doi.org/10.1057/s41294-023-00213-x>
2. Nixon, N., Surie, M. D., & K. C., O. (2025, October 20). Beyond aid part 3: Rethinking the role of private finance from trillions to realism. *Devpolicy Blog*. <https://devpolicy.org/beyond-aid-part-3-rethinking-the-role-of-private-finance-from-trillions-to-realism-20251020/>
3. Marsh McLennan. (2023). Ukraine activates Marsh McLennan-supported war risk data platform: Analysis confirms progress in protecting Ukrainian communities and people. <https://www.corporate.marsh.com/news-events/2023/october/ukraine-activates-marsh-mcLennan-supported-war-risk-data-platform.html>
4. Grytsyshen, D., Rachynskyi, A., Sergiienko, L., Grynchuk, N., & Dmytrenko, I. (2025). The potential of public-private collaborations in the European Union: Practices for Ukraine's post-war reconstruction. *Notas Económicas*, (60), 75–91. https://doi.org/10.14195/2183-203X_60_5
5. Kostyrko, L., Kostyrko, R., Zaitseva, L., Solomatina, T., & Lubenchenko, O. (2024). Public-private partnership as a tool for financial support of the energy sector in Ukraine: Analysis, mechanism, financial reporting. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, 2(55), 180–198. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.2.55.2024.4285>
6. World Bank. (2026, February 23). Updated Ukraine recovery and reconstruction needs assessment released. <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2026/02/23/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released>
7. Transparency International Ukraine. (2025, September 11). Will public-private partnership in Ukraine gain new life? <https://ti-ukraine.org/en/news/will-public-private-partnership-in-ukraine-gain-new-life/>
8. World Bank Group. (n.d.). Blended finance. *Public-Private Partnership Legal Resource Center*. Retrieved March 19, 2026, from <https://ppp.worldbank.org/blended-finance>
9. Engel, E., Fischer, R., & Galetovic, A. (2014). Finance and public-private partnerships (Working Paper No. 496). Stanford University, Stanford Center for International Development. https://kingcenter.stanford.edu/sites/g/files/sbiybj16611/files/media/file/496wp_0.pdf
10. Mazzucato, M., & Vieira de Sá, R. (2025). Mind the mission, not the gap: Rethinking blended finance for public purpose (IIPP Policy Brief No. 34). UCL Institute for Innovation and Public Purpose. [https://www.ucl.ac.uk/bartlett/sites/bartlett/files/2025-12/Mind the Mission Not the Gap.pdf](https://www.ucl.ac.uk/bartlett/sites/bartlett/files/2025-12/Mind%20the%20Mission%20Not%20the%20Gap.pdf)
11. Brown, S. (2025, July 10). DREAM: While fighting for its future, Ukraine invented a better way to make investments that benefit people and the planet. *Open Contracting*

Partnership. <https://www.open-contracting.org/2025/07/10/dream-while-fighting-for-its-future-ukraine-invented-a-better-way-to-make-investments-that-benefit-people-and-the-planet/>

12. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024). Procedure for preparation of public investment projects (Resolution No. 527, October 28, 2024). <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/uploads/public/681/dee/71d/681dee71de4b1630413851.pdf>

13. Flanagan, J., & Sanchez, S. (2025, December 9). The Five Case Model: A global standard for smarter public investment. *APMG International*. <https://apmg-international.com/article/five-case-model-global-standard-smarter-public-investment>

14. European Commission. (n.d.). Ukraine Facility. https://enlargement.ec.europa.eu/funding-technical-assistance/ukraine-facility_en

15. InfraPPP. (2024, May 31). Ukraine's PPP Agency calls for consulting firms to prepare first pilot hospital reconstruction project. <https://www.infrappworld.com/news/ukraines-ppp-agency-calls-for-consulting-firms-to-prepare-first-pilot-hospital-reconstruction-project>

16. Aleksin, G., Romanyshyn, V., Dyba, O., Katunina, O., & Stashchuk, D. (2025). Meta-analysis of postwar recovery financing in Ukraine: Key public documents overview. *Economics of Development*, 24(3), 35–44. [https://ecdev.com.ua/web/uploads/pdf/Economics%20of%20Development 2025 Vol.%2024 No%20 3-35-44.pdf](https://ecdev.com.ua/web/uploads/pdf/Economics%20of%20Development%202025%20Vol.%2024%20No%203-35-44.pdf)

17. Verkhovna Rada of Ukraine. (2025). Law of Ukraine on public-private partnership (No. 4510-IX, June 19, 2025).

18. World Bank. (2025, October 10). World Bank Group donor financing mechanisms for supporting Ukraine. <https://www.worldbank.org/en/country/ukraine/brief/world-bank-group-donor-financing-mechanisms-for-supporting-ukraine>

19. Prizat, J.-B. (2024, May 14). Insurance: A critical enabler for investing in Ukraine. *Center for Strategic and International Studies*. <https://www.csis.org/analysis/insurance-critical-enabler-investing-ukraine>

20. European Bank for Reconstruction and Development. (2025, March 18). EBRD and EU support the Ukrainian city of Lviv. <https://www.ebrd.com/home/news-and-events/news/2025/ebrd-and-eu-support-ukrainian-city-of-lviv.html>